

Základní škola Vojtěcha Martínka

BRUŠPERK

a
SPOLEK PŘÁTEL ŠKOLY PŘI ZŠ V. MARTÍNKA
a
MĚSTO BRUŠPERK
vydávají

ALMANACH K 70. VÝROČÍ ŠKOLY

„Šli jsme hlavním vchodem...“
PROSINEC 1950 | 2020

Úvodní slovo ředitele školy

Vážení čtenáři,

v letošním roce naše škola slaví zajímavé kulaté výročí. Během těch sedmdesáti let se pobyt v ní výrazně zapsal do paměti řady brušperských žáků. Snažili jsme se proto připravit stručné historické ohlédnutí, přehled bývalých i současných pedagogů doplněný velmi působivými vzpomínkami bývalých žáků.

Přeji si, aby sedmdesátiletá škola byla vnímána jako stále mladá, krásná, perspektivní a plná sil. Je v dobré kondici a má na to.

Chtěl bych ze srdce všem současným i bývalým zaměstnancům školy poděkovat za odvedenou práci. Zároveň si dovoluji za nás všechny popřát všem následujícím generacím žáků i učitelů, aby jim bylo vzdělání prioritou, aby byli vždy svobodní a zároveň dokázali nést svou odpovědnost, aby s úctou dokázali respektovat práci i názory druhých, nikdy se nevzdávali a aby byli v dobrém slova smyslu místními patrioty.

Mgr. Aleš Vyvial

Slovo starosty

Vážení čtenáři,

současní i bývalí pedagogové a žáci brušperské základní školy i vy, kteří se s ní teprve seznámíte, udělejte si v nabitém dni malou chvíli a prolistujte almanach, který připomíná nejen neuvěřitelných sedm desítek let života Základní školy Vojtěcha Martínka Brušperk, ale také stovky lidských osudů s ní spojených.

Mnozí z nás by řekli, že tato škola je tu od nepaměti. Tady jsme dostali svou první jedničku v životě i první poznámku, tady jsme se radovali se spolužáky z přestávek a společně se děsili písemek a zkoušení... Později jsme sem vodili své děti a někteří i vnoučata a pravnoučata a vše prožívali znovu, i když teď už z úhlu pohledu dospělých. A také jsme společně pozorovali, jak se „naše“ škola mění k lepšímu, jak se rozrůstá a vzkvétá.

Stejně jako většina obyvatel Brušperku, také já patřím k absolventům této sedmdesátice. A s povděkem a radostí sleduji, jak jí přibývající léta svědčí. Namísto malé tělocvičny, v níž jsem v dětství strávil spoustu hodin, mají žáci k dispozici nejen gymnastickou tělocvičnu a sportovní halu, ale i krytý bazén. A v loňském roce se zrekonstruovaný objekt rozrostl ještě o pavilon E se šesti třídami a dvěma odbornými učebnami. Brušperk má prostě mladou a moderní základní školu, která má navíc jeden významný bonus – sedmdesátiletou tradici, kterou jí mohou jiná školní zařízení jen závidět!

Naše milá školo, přeji ti další a další spokojené žáky i pedagogy a vděčné absolventy, z nichž i díky tobě vyrostly osobnosti, na které můžeme být pyšní!

Ing. Petr Měkýš

žák Základní školy Vojtěcha Martínka Brušperk v letech 1977 až 1985
a starosta města Brušperku

Historie brušperského školství

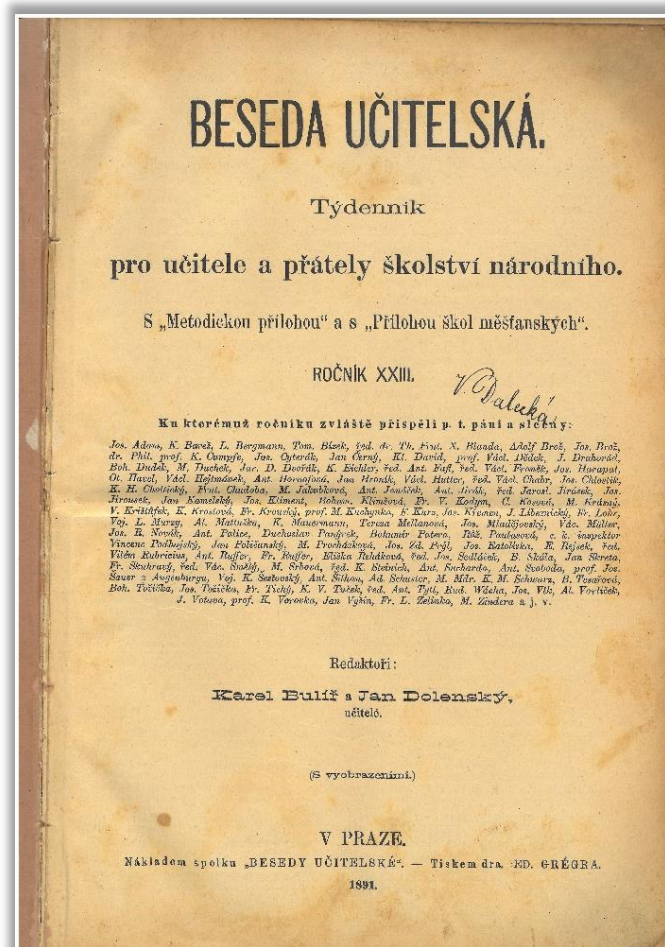
Existenci školy v Brušperku máme poprvé potvrzenou k roku 1345. Můžeme předpokládat, že škola byla farní a nacházela se v blízkosti kostela. Další zprávy o škole a učitelích jsou spíše útržkovité. Kromě jmen je často zmiňována péče učitelů o kostelní sbor, vypomáhání při církevních obřadech nebo písařská činnost.

Z rozhodnutí císařovny Marie Terezie v roce 1774 byly tam, kde žilo v „půlhodinovém obvodu“ školou povinných 90–100 dětí ve věku 6–12 let, zřízeny triviální školy. Děti v nich měly získat znalost psaní, čtení a čtyř základních početních úkonů. Hlavním předmětem zůstávalo náboženství. V Brušperku se škola s velkým úspěchem nesetkala. Ze strany rodičů byla brána jako nedůležitá. Děti školu navštěvovaly jen zřídka, rodiče je potřebovali hlavně doma na práci a k opatrování mladších sourozenců. V roce 1791 tuto jednotřídní školu navštěvovalo 84 chlapců a 104 dívek z Brušperku a Antonínova.

V roce 1814 byla otevřena druhá třída. Vyučování probíhalo ve zdejším chudo-

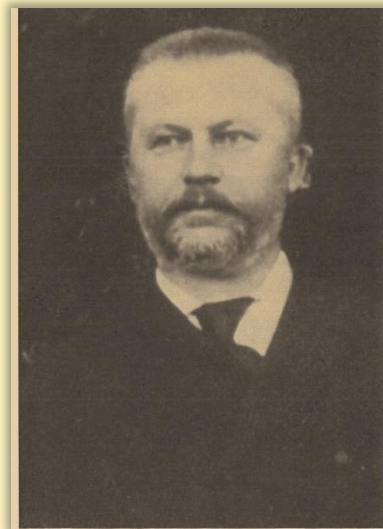
V roce 1859 se stal novým správcem školy výborný hudebník a vlastenec Jan Foltas z Ostravy, který jako první v Brušperku za doprovodu svých houslí zazpíval na veřejnosti Škroupovu píseň „Kde domov můj“. Z Foltasových dob se zachovala první fotografie školních dětí z výletu do lesa Šištotu v roce 1865. Dalším nadšeným vlastencem, horlivým učitelem i hudebníkem byl František Polášek, autor Slezské hymny. Někdy se o něm mluvilo jako o předchůdci Petra Bezruče.

Kvůli vzrůstajícímu počtu žáků učitelé žádali otevření dalších tříd. Nedostatek financí a náhlý požár radnice se školními třídami v roce 1869 tyto debaty na několik let úplně uzavřel. Naléhání učitelů dosáhlo svého cíle až v roce 1873–1874, kdy škola otevřela čtvrtou třídu. Ve školním roce 1879–1880 pak došlo i k otevření třídy páté.

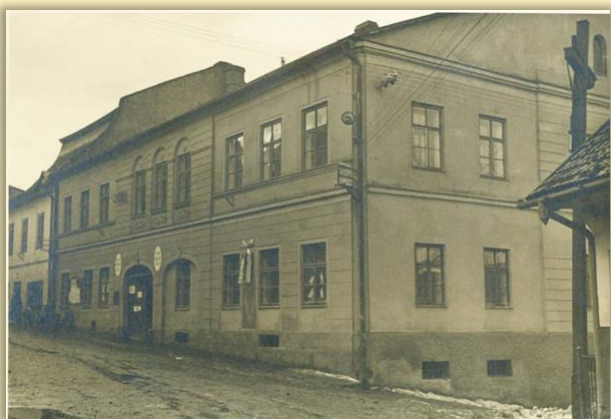
binci. V první polovině 19. století školu navštěvovalo téměř 300 dětí. Budova nebyla dostačující, a tak musela být škola přeložena do nové radnice. Ve školním roce 1866–1867 si obec mohla dovolit otevřít třetí třídu.

Školu tehdy navštěvovalo 526 žáků. Vzrůstající počet dětí vedl ve školním roce 1884–1885 k rozdělení zdejší školy na obecnou trojtřídní chlapeckou a obecnou trojtřídní dívčí školu. O dva roky později došlo k rozšíření obou škol na čtyřtřídní. Obě školská zařízení se tísnila v budově radnice. Vyučování probíhalo v nevyhovujících, malých, tmavých a vlhkých učebnách. Chyběla umyvadla, lavice nebyly úměrné postavám a vzrůstu žáků. V letech 1890–1891 obec zakoupila dřevěné stavení pod školou a zřídila zde letní tělocvičnu. Pro nedostatek místa byly některé třídy vyučovány také v soukromém domě čp. 35 na náměstí. Školní rok dětem zpříjemňovaly procházky a výlety s poučnými výklady doplňujícími zeměpisné a přírodopisné učivo. Nejnavštěvovanějšími cíli byly Štramberk, Hukvaldy a Radhošť. V roce 1910 byla zakoupena nemovitost u řeky, dnešní zdravotní středisko, a po drobných úpravách sem byla přemístěna dívčí škola.

František Polásek,
řídící učitel,
pořízeno v letech
1890–1915

Za první světové války došlo k slučování tříd, protože mnoho učitelů muselo nastoupit vojenskou službu. Učitelé se účastnili kurzů Červeného kříže, aby mohli vypomáhat při ošetřování zraněných. Činnost žákyň spočívala ve zhotovování teplého ošacení pro vojíny bojující na frontě. Dívky také sbíraly cínové a olověné odpadky, jahodové a ostružinové listí pro výrobu čaje a organizovaly veřejné sbírky financí, bavlněného prádla a kapesníků pro válečné účely. V obecné dívčí škole byla zřízena nemocnice Červeného kříže.

Obecná a měšťanská škola Brušperk.

Budova školy – průčelí. V přízemí úřadoval místní národní výbor, v prvním poschodí učebny obecné a měšťanské školy. Budova byla původně továrnou na výrobu sukna, kterou postavil v roce 1827 soukenický mistr Ludvík Vavroš.

V roce 1835 zkrachoval, budovu koupila obec a upravila ji na obecnou školu chlapeckou a dívčí. Obecná škola dívčí se roku 1909 přestěhovala do jiných prostor. Od roku 1919 zde sídlila i měšťanská škola.

Obecná a měšťanská škola Brušperk.

Budova školy – učebna třídy 4. B měšťanské školy dívčí.
Dřevěné školní lavice.

Až do první světové války neměli představitelé města zájem o zřízení měšťanské školy. Změna nastala až v roce 1917, kdy se v Brušperku dozvěděli, že o přiřčení školy usiluje sousední Stará Ves. Obec se zavázala, že opatří vhodné místo, zařízení a pomůcky.

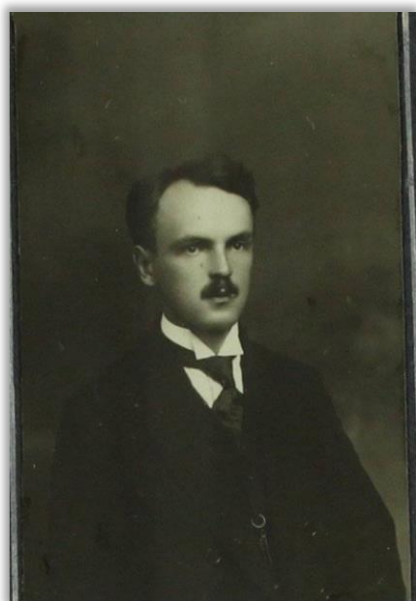

Obecná a měšťanská škola Brušperk.
Chodba v části vymezené pro obecnou školu.
Žáci měšťanské školy zde v zimních měsících cvičili.

V květnu 1919 rozhodla Zemská školní rada v Brně o zřízení trojtřídní měšťanské školy chlapecké a dívčí. První ročníky byly otevřeny už na podzim téhož roku. Vyučovalo se v budově dívčí školy a v zadním traktu radnice. Pro nedostatek učeben byly v místním hostinci pronajaty ještě další tři místnosti za měsíční nájemné 500 Kč. Novou školní budovu se však postavit nepodařilo.

Obě školy byly v prvních letech své existence samostatné. V roce 1925 byly sloučeny. K nejvýznamnějším postavám na ředitelských místech patřili Bohumír Polanský, Josef Dřevíkovský a Marie Máchová, na obecné škole Romuald Doležilek.

Měšťanskou školu navštěvovalo 50–60 % přespolečných žáků, proto se vyučovalo bez velké polední přestávky. Školní obvod zahrnoval Fryčovice, Starou Ves, Krmelín, část Staříče, Velký Petřvald, Novou Bělou a po mnichovském záboru i Trnávku.

Josef Dřevíkovský,
ředitel od roku 1925

Za Protektorátu byl v měšťanské škole zaveden povinně německý jazyk, byla vyvěšována protektorátní vlajka a znak a používal se nacistický pozdrav. Pod vedením učitelů byly začernovány „nevhodné texty“ v učebnicích nebo vytrhávány některé obrázky či celé stránky. Děti si mnohdy chodily do školy jen pro úkoly. Někteří učitelé se věnovali odbojové činnosti. V dubnu 1941 byl gestapem zatčen Jaroslav Štindl a v květnu téhož roku odborný učitel Bohuslav Petlach. Po něm následovali v červnu 1941 ředitel měšťanské školy Josef Dřevíkovský, Antonín Konečný a Bohumír Bílek. Svatomír Kadlčák byl členem odbojové skupiny „Obrana národa“ a udržoval rádiové spojení se zahraničím až do svého zatčení v březnu 1940. Pak byl 8. dubna v Praze popraven.

Novou vysílačku sestavil a ukrýval pan učitel Josef Hub. Ten byl popraven 10. října 1944 ve Vratislavi. Totálně nasazení byli učitelé Antonín Sýkora a Rudolf Červenka. Při ústupu před Rudou armádou Němci vyhodili do povětří blízký most. Detonace rozbila všechna okna ve školní budově. Rudá armáda vstoupila do města 4. května. Ze školy okamžitě zmizely obrazy nenáviděného Hitlera, Háchy a všechno, co

připomínalo Protektorát. Správu školy převzal Antonín Sýkora, který 16. května 1945 slavnostně zahájil vyučování v osvobozené československé škole. Hlavním úkolem učitelů bylo dohánění mezer ve vědomostech žáků, které vznikly častým přerušováním vyučování a omezováním učiva během války.

Po válce stále fungovala obecná škola v části radnice, dívčí škola u řeky a měšťanská škola v zadní části radnice. Se zavedením jednotné školy se ukázalo, že žádná ze stávajících budov nevyhovuje, mimo jiné i z bezpečnostních důvodů. Bylo zjištěno vážné narušení zdiva a stropů, pravděpodobně v důsledku válečných událostí. Místní i okresní národní výbor se rozhodly pro výstavbu nové školní budovy během takzvaného dvouletého hospodářského plánu poválečné republiky v letech 1947–1948 zaměřeného na obnovu a rekonstrukci Československa po druhé světové válce.

Návrhem osmnáctitřídní obecné a měšťanské školy byl pověřen brušperský rodák Ing. Vladimír Chamrád. Stavební projekt vypracoval Ing. Vladimír Meduna.

Výstavba školy byla zahájena v září 1947. Dokončení se protáhlo až do podzimu 1951. Náklady na výstavbu činily v tehdejší měně 42 milionů korun.

Občané Brušperku na ní odpracovali téměř 40 000 brigádnických hodin. 10. září 1950 bylo ministerstvem školství a krajským národním výborem rozhodnuto o postoupení traktu národní školy a středního traktu Vysoké školy strojní na přechodnou dobu dvou až tří let, než bude v Ostravě postavena nová budova. Vysoká škola strojní zde zahájila výuku 16. října. V listopadu probíhaly přípravy k přestěhování do nové budovy. Během této doby žáci opravovali pomůcky a připravovali výzdobu.

Stěhování do nové budovy proběhlo v prosinci roku 1950 a vyučování zde bylo zahájeno 3. ledna 1951. Dvě třídy národní školy ještě zůstaly v dívčí škole u řeky, protože učebny, kam měly být umístěny, zabrala vysoká škola. V nové budově bylo využíváno sedm tříd národní školy a šest tříd střední školy. Protože firmy nedodaly včas nábytek, bylo nutné si vypůjčit 14 stolů a 60 židlí od hostinských. Ani budova nebyla zcela hotova a stavební práce pokračovaly ještě i v následujícím roce. Proslýchalo se, že ministerstvo školství chce zabrat celou budovu pro účely báňské školy, bylo nutné se do budovy nastěhovat co nejdříve. Největší potíže nastaly s věšáky, architekt Vladimír Meduna zapomněl na šatny.

Ve školním roce 1951–1952 byla zřízena školní družina. V říjnu škola obdržela zbývající vnitřní vybavení tříd a tělocvičny v hodnotě 185 090 tehdejších korun. Z výnosu ze školního pozemku byly zakoupeny pomůcky pro biologii a knihy do žákovské knihovny.

O prázdninách v roce 1955 se ze školní budovy vystěhovala Vysoká škola strojní. Její působení zde se nakonec protáhlo na pět let. Na její místo byl přesunut dětský domov. Přízemí jižního traktu obsadila mateřská škola. Národní škola u řeky měla být totiž přebudována na zdravotní středisko. V roce 1959 byla v nové školní budově umístěna lidová škola umění. Práci učitelů i nadále komplikovala přeplněnost školy, a tak škola musela v několika třídách

Škola si tak opět musela vystačit s věšáky z hostinců. 8. února 1951 konečně dorazilo patnáct nových tabulí a čtrnáct učitelských stolů. Z prostředků SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy) byly zakoupeny hobry na nástěnky. Další potíže byly s tělocvičnou, nebyla hotová. Cvičilo se na chodbách, ve třídách, na balkonech, kde se dalo.

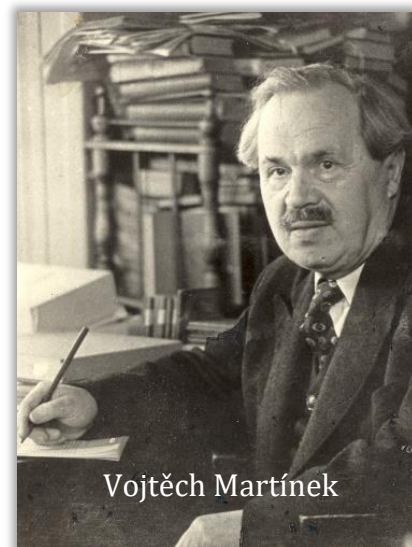
5. března bylo škole dodáno sto lavic a dvě stě židlí od firmy Drukov. Konečně mohly být odstraněny hostinské stoly. V dubnu se s pomocí rodičů začalo s úpravou okolí školy. Zároveň mohla být konečně využívána tělocvična a tělocvičné nářadí. Následovala také úprava šaten a zimních zahrad. Na úpravě okolí školy pracovali učitelé i během následujících letních prázdnin.

vyučovat dvousměnně. Z tohoto důvodu nakonec došlo v roce 1967 k přesunu mateřské školy do zrekonstruované budovy na ulici K Náměstí, kde dnes sídlí její odloučené pracoviště. V roce 1968 měla škola k dispozici celkem 20 tříd s 526 žáky, 10 tříd 1.–5. ročníku, 10 tříd 6.–9. ročníku.

3. října 1987 byla škola slavnostně pojmenována Základní školou Vojtěcha Martínka. Během téhož roku probíhala řada jednání o stavbě nového pavilonu školy a plynové kotelny. Byla uzavřena dohoda s Pozemními stavbami Gottwaldov na dodávku hrubé stavby pomocí prostorové prefabrikace.

Součástí zahájení školního roku 1988–1989 bylo předání dopravního hřiště na Závodí do užívání školy. Přístavba nového pavilonu 1. stupně a plynová kotelna byly dokončeny až v roce 1989.

Přístavba budovy 1. stupně

V roce 1991-1992 byla v osmém ročníku poprvé zahájena výuka informatiky. Z cizích jazyků byly nově vyučovány jazyk anglický a německý. Na 2. stupni vznikly výběrové studijní třídy. V této době byla obnovena tradice zářijové mše v kostele sv. Jiří na začátku školního roku. V roce 1994 přešla škola do právní subjektivity a stala se příspěvkovou organizací města Brušperk. Tento krok patřil ve své době k průlomovým. Škole se otevřely zcela nové možnosti.

Jedna třída základní školy byla vybavena pro speciální výuku na počítačích. Od roku 2001 je škola zpřístupněna také hendikepovaným dětem. Díky finanční sbírce mohla být v budově 2. stupně zprovozněna zdvižná plošina umožňující těmto žákům navštěvovat odborné učebny (výpočetní techniky, cizích jazyků, fyziky a chemie).

V novém školním roce 2006–2007 bylo pro žáky přichystáno hned několik novinek – školní bufet s možností zakoupení čerstvého pečiva, nápojů a školních pomůcek, první multimediální třída vybavená moderní prezentační technikou interaktivní tabulí, projekcí a audio systémem a také nová sportovní hala. Ta byla slavnostně otevřena 9. září 2006. S rozměry hřiště 50 x 30 m, výškou stropu 7 m a univerzálním povrchem umožňuje celou řadu sportů. Hala je přímo napojena na školní budovu, a je tak využívána žáky školy při výuce tělocviku nebo odpoledne v rámci zájmových útvarů.

Školní rok 2007–2008 byl přelomový. Po dvou letech příprav se ve škole začalo vyučovat podle nového vzdělávacího programu. Během následujících prázdnin proběhla také celková oprava zimní zahrady. Byla postavena nová podezdívka a instalována nová dřevěná konstrukce s okny s bezpečnostními skly. Od září 2008 ve školní jídelně odzvonilo

dosavadním papírovým stravenkám. Do provozu byl uveden elektronický objednávkový systém.

Na konci roku 2009 se podařilo vybavit další dvě třídy interaktivními tabulemi, poprvé i v kmenové třídě. Během letních prázdnin 2010 proběhla rozsáhlá modernizace pěti odborných učeben – hudební výchovy, přírodovědných předmětů, výpočetní techniky, cizích jazyků a výtvarné výchovy. Rekonstrukcí prošla i sociální zařízení v budově 2. stupně. V roce 2011 již byly projekční technikou s počítači vybaveny všechny kmenové učebny. Veškerá pedagogická dokumentace, včetně třídních knih, tak mohla být převedena do elektronické podoby.

Rok 2012 byl zaměřen na komplexní a zásadní změny brušperských škol. Byla provedena výměna oken a celkově zatepleny všechny budovy. V této souvislosti byl blok D (bývalá budova dětského domova) přestavěn pro potřeby školní družiny a základní umělecké školy, která se do no-

vých prostor přestěhovala z již nevyhovujících místností budovy č. p. 261 na ul. K Náměstí. Ta se zrekonstruovala na odloučené pracoviště mateřské školy. Ke změně došlo i v okolí základní školy zásadní úpravou vstupních zpevněných ploch a vybudováním nového parkoviště na západní straně

budovy ZŠ. Po náročné rekonstrukci budovy školy došlo v roce 2013 také k ukončení prací na parkových úpravách okolí školy. Vysázeny byly nové okrasné stromy, keře, květiny a založeny nové

travnaté plochy. V podzimních měsících byla sadová úprava parku ukončena výsadbou cibulovin. Součástí úprav okolí školní budovy bylo i vybudování zahrady pro environmentální výchovu žáků.

V září 2015 se sportovní komplex školy rozrostl o vlastní 25 metrů dlouhý bazén. V dopoledních hodinách je využíván žáky brušperské školy a řadou dalších dětí z mateřských a základních škol z širokého okolí.

Dětské brouzdaliště je určeno pro děti do 6 let věku. Má dvě části – horní a dolní bazének – jsou spojeny nerezovou skluzavkou. V dolním bazénku je umístěn vodní hřib.

Jednou z atrakcí brušperského bazénu je i tobogán, jehož celková délka je více než 50 m. Tobogánem se při svižné jízdě dá projet zhruba za 11 vteřin.

Vířivá vana má kapacitu 6 osob. Teplota vody se pohybuje v rozmezí 34 – 36 °C. Proto je oblíbeným místem všech věkových generací.

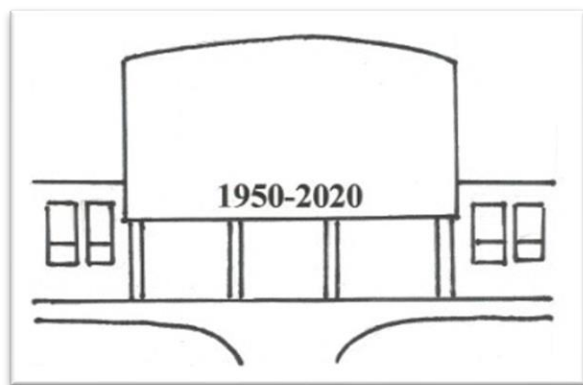
Během školního roku učitelé plavecké školy odučí více než dva tisíce žákohodin. V odpoledních hodinách je bazén navštěvován veřejností. Za rok jej navštíví přibližně 60 tisíc osob.

Přitom samotná realizace i zrod projektu nebyl nikterak snadný. První vidina dotačního titulu na stavební projekt z roku 2008 vzala za své. Stavět se začalo z další dotační vlny, a to už s upraveným projektem – navíc po místním referendu doprovázeného kasační stížností – až v roce 2014. Dnes má bazén mnoho svých věrných fanoušků a v regionu si díky svému zaměření na rodiny s dětmi našel své místo.

Na podzim roku 2016 vznikl před školou nový areál hřiště školní družiny. Neustále se zvyšující naplněnost školy si na podzim roku 2018 vyžádala rozšíření a celkovou modernizaci školní jídelny s výdejnou a výstavbu další kapacity učeben pro 180 žáků 4. a 5. tříd. Nový pavilón E s 6 kmenovými třídami, 2 odbornými učebnami, studovnou, čítárnou a přízemními šatnami s žakovskými skříňkami byl dostavěn na konci roku 2019. Prostory, včetně základního rozvržení a velikostí tříd, vycházely z konceptu původní školy z roku 1950. Neobyčejně zdařilé architektonické řešení budovy nového pavilónu E zaujalo na podzim roku 2020 také porotu 14. ročníku soutěže Stavba Moravskoslezského kraje. Pavilón získal čestné uznání v kategorii Stavby občanské vybavenosti – novostavby.

Vzpomínky bývalých žáků a brušperských rodáků

Požádali jsme některé bývalé žáky školy o odpověď na otázku, jak vzpomínají na svoji školu a na které učitele vzpomínají nejraději.

Mgr. Jaroslav Vicher, *1943, ředitel brušperské školy v letech 1990–2005

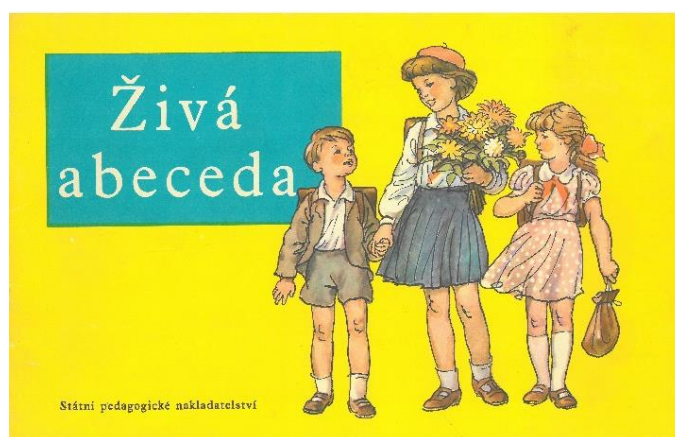
Vzpomínám na všechny učitele 1. stupně. Na přísného pana učitele Palkovského, který smyčec na housle nepotřeboval jen ke hraní, ale i jako výchovný prostředek.

Na hodnou paní učitelku Boženu Ranochovou, se kterou jsme se stěhovali ve 2. třídě do nové školy. Také na přísnou, ale spravedlivou paní učitelku Kowalíkovou.

Na druhém stupni byla naší třídní učitelkou paní Anna Jurková, která nás měla ráda a byla naší druhou maminkou – a my jsme se ji tolik nazlobili. Z ostatních vyučujících vzpomínám nejvíce na manžele Novákovy, kteří nám dali pevné základy z matematiky. Možná i to ovlivnilo moje rozhodnutí studovat matematiku.

PaedDr. Miloš Vontroba, *1950, bývalý žák školy, pak učitel a zástupce ředitele

Brušperská škola měla vždy výborné jméno. Školu jsem navštěvoval jako žák a po vystudování pedagogické fakulty se někteří moji učitelé stali mými kolegy. Na 1. stupni ZDŠ rád vzpomínám na paní učitelku 1. třídy Annastázii Palkovskou. Hodná máma. Ve třetí až páté třídě mě učila paní učitelka Františka Kowalíková. Jí vděčím za hodně. Byla přísná, naučila nás a byla spravedlivá. Na druhém stupni mě matematiku učil pan učitel Evžen Novák, jeden z nejlepších učitelů, které jsem kdy potkal. Češtinu a tělocvik mě učil pan učitel Kamil Cigánek, další „persona“ a vynikající učitel. Do třetice muž. Nikdy nezapomenu

na třídního učitele z osmé třídy pana Cyrila Šperlína. Celou řadu výborných učitelů jsem neměl jako žák tu čest potkat. Výborní učitelé vychovali i řadu výborných žáků.

Mgr. Otakar Boháč, *1949, profesionální fagotista a zástupce ředitele ZUŠ

v Praze

Kdykoliv se vracím z Prahy do rodného města Brušperku, je cílem mých procházek po tomto malebném městě také základní škola. Budova školy byla v době mé školní docházky jednou z nejmodernějších a nejhezčích škol. Vzpomínám, jak vypadaly třídy a sál, který byl místem slavnostních akcí školy a později jsem v tomto sále několikrát koncertoval.

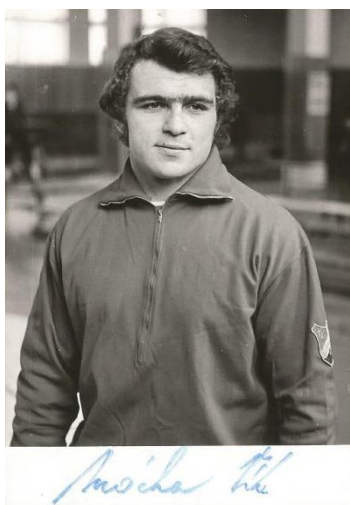
Vzpomínám na své oblíbené učitele, kteří

mne učili. Jedním z nich byl pan učitel Antonín Sýkora, který mne učil od 2. do 4. třídy. Před druhou světovou válkou učil také i mého otce.

Od 6. do 9. třídy byla mou třídní učitelkou výborná a svědomitá paní učitelka českého jazyka Věra Rárová, provdaná Štalmachová. Rád vzpomínám na velmi nápadité hodiny výtvarné výchovy s paní učitelkou Bertou Novákovou. Hodiny hudební výchovy u paní učitelky Vojtěšky Hubrové byly pro mne velmi inspirující. Kdykoliv jsme se po létech setkali, vždy se zajímala o mé studium hudby a s potěšením sledovala úspěchy v mé hudební kariéře.

Při pobytu v Brušperku jsem se nejednou setkal se svými učiteli i spolužáky. Společně jsme se shodli na tom, že vzpomínky na školní léta jsou nezapomenutelné.

Vítězslav Mácha, *1948, olympijský vítěz v zápase řeckořímském v Mnichově 1972

Vzpomínám na přechod ze školy v Krmelíně do školy v Brušperku. Byl to silný ročník asi třiceti dětí. Někteří nastoupili do Staré Vsi a já s několika dalšími do Brušperku. Ještě dnes si vzpomínám na

třídního učitele p. Grygara, na paní učitelku

Frantlovou, která mě dosti potrápila, protože čeština nebyla zrovna má silná stránka. Rád vzpomínám na učitele Kamila Cigánka, který nás měl v tělocviku. Později jsem si uvědomil, že tělocvik v jeho podání byl perfektní, všestranný a řekl bych, jako pozdější absolvent Fakulty tělesné výchovy, že jeho hodiny byly perfektně vedeny. Uvedl nás do mnoha různých sportů. Rád vzpomínám na turnaje v šachu, hokeji nebo také v běhu na lyžích atd.

Jiřina Řezanková, *1955, učitelka hudby

Pokud chci zavzpomínat na svou docházku do ZŠ, musím se vrátit hodně zpátky do minulosti. Právě v letošním roce uplynulo 50 let, kdy jsem tuto školu absolvovala. Prvními krůčky mě provázela v 1. a 2. třídě laskavá a trpělivá p. uč. Božena Ranochová.

Další vzpomínka – 3. až 5. třída p. uč. Bohumil Bědajánek – přísný, ale vždy

spravedlivý a kamarádský. Tenkrát jsme již začínali trochu lajdačit, a tak ukazovátko sloužilo někdy i jako výchovný prostředek. Také vzpomínám, jak jsem p. učiteli chodila vylepovat plakáty na fotbalová utkání a kupovat mu – jak on říkal "hřebíky" – myslel tím cigarety – a já jsem mu je poprvé opravdu šla koupit do železářství!

Od 6. třídy k nám již nastoupily i děti z Krmelína, a tak nás rozdělili do tří tříd. Nezapomenutelní učitelé – Jaroslav Klímek, Miloš Cigánek, Evžen Novák, ale i všichni ostatní učitelé, kterých si až zpětně člověk začne vážit a uznává, že to byli opravdu učitelé s velkým U!

Prožila jsem na této škole opravdu krásných 9 let. Ukončili jsme je třídním zájezdem s p. uč. Klímkem do Prahy, kde nás vozili na kolotoči tak dlouho, až nám nakonec bylo všem špatně.

V této době nebyly počítače, tablety, chytré telefony a někde ani televize, ale i tak nás škola a její učitelé do života vybavili znalostmi. Také nás naučili ohleduplnosti, toleranci a úctě k rodičům i jiným lidem. Díky všem!

Bc. Kateřina Knopová, *1996, bývalá žákyně školy, studentka historie Ostravské univerzity

Na léta strávená na ZŠ Vojtěcha Martíňka vzpomínám moc ráda. Prožila jsem ve škole spoustu hezkých chvil v kolektivu kamarádů. Pamatuji si, že jsme byli všichni pyšní na úroveň a moderní vybavení ve škole. Také jsem ve škole navštěvovala

řadu zajímavých kroužků. Ke studiu historie mě inspirovala Mgr. Šárka Teichmannová, za což jí děkuji. Ráda vzpomínám na Mgr. Jana Daleckého a také na své dva třídní učitele Mgr. Simonu Zajacovou a Mgr. Martina Myšku.

Ing. František Kopecký, *1954, bývalý volejbalový reprezentant a senátor

Škola základ života! Na tu naši brušperskou ZDŠ vzpomínám velmi rád. Zážiteků, učitelů a spolužáků bylo mnoho. Bylo to krásné období mého dětství. Chodil jsem do školy v letech 1960 až 1969 a naše škola patřila k nejhezčím v okolí. Výjimečná byla zimní zahrada, která se svou vysokou palmou ve mně vyvolávala touhu dále, některé třídy měly balkóny, kde jsme mohli o přestávkách vyběhnout, nebo velký sál s pódiem, kde se scházela celá škola vždy před vysvědčením. Nemůžu nevzpomenout na naši první třídu, dřevěné lavice se sklopnými sedadly a kalamářem na inkoust, před katedrou si vybavuji naši první učitelku paní Marii Brumovskou, starší klidnou, ale přísnou paní v kulatých brýlích, která nás učila nejen číst, psát a počítat, ale také chování a disciplíně.

Z druhého stupně základní školy nejraději vzpomínám na pana učitele Evžena Nováka, který nás učil matematiku, kterou považuji za základní kámen ostatních věd. Byl přísný, nekompromisní, ale naučil nás hodně. Pro mě se díky němu stala matematika jedním z nejvíce oblíbených předmětů. S odstupem času však nejvýše oceňuji občanský postoj našeho třídního učitele pana Josefa Hložanky, který na začátku školního roku v září 1968 při svém proslovu před celou třídou otevřeně a se slzami v očích mluvil o okupaci sovětskými vojsky a počátku těžké doby našeho národa. Velmi si ho za jeho vlastenectví vážím a je mi velmi smutno, že díky svému politickému názoru byl komunisty perzekuován a musel z naší školy odejít.

Mgr. Pavel Plečka, *1955, bývalý učitel a ředitel školy ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Finta

Jsem ročník 1955. Ve školním roce 1969/70 jsme měli za sebou vstup spřátelených armád Varšavské smlouvy a před sebou přijímací zkoušky. Začínaly prověrky a normalizace. Byli jsme tzv. studijní třída a dostávali naloženo víc než třídy ostatní, ale tehdy zaplat' pánbůh za to. My, jejichž rodiče se v osmašedesátém angažovali, jsme měli nahnáno, protože se už šušovalo, že kádrový profil rodičů bude málem důležitější než samotné vědomosti. Naším třídním učitelem byl tehdy pan učitel Kamil Cigánek. Češtinář a tělocvikář, v našich očích statný chlap, přísný,

spravedlivý a pro mnohé i laskavý. Měl jsem ho rád. Dnes jako češtinář důchodce si plně uvědomuji, jak mě tento vynikající češtinář ovlivnil v mé profesní kariéře. Ale pojďme konečně k té fintě. My jsme totiž přišli na to, že když nedorazí vyučující a my budeme v klidu předstírat jeho přítomnost, nikdo si nás nebude všímat a my budeme mít pokoj. Někdo doháněl úkoly, jiný si už vypracovával nové, druzí hráli piškvorky a lodě, zkrátka klidné pracovní prostředí. Třídu jsme měli, myslím, v 1. patře na konci chodby, takové to „poloakvárium“. Vysvětlím.

Byla to třída s boční polovinou prosklenou od stropu až k zemi a před ní velká předsíň se skříněmi a pomůckami. Tělocvikář to má těžké, protože musí po hodině vypravit třídu, uklidit a doběhnout do své vyučovací hodiny, v našem případě češtiny. I stávalo se občas, že třídní prostě nestíhal. Ředitelem školy byl tehdy pan Bohuslav Petlach, vysoký chlap, který budil respekt a hrůzu současně. Takže jsme také jednou předstírali práci a vrzly dveře do předsíně a u akvária ředitel. Když už jsme si jej tedy všimli, nakouknul do dveří, my jsme vstali a ozvalo se: Tááák, jak vidím, tady se pilně pracuje, žeáááno. Posad'te se.“ Za chvíli dorazil udýchaný třídní ještě v teplákách, prošel kabinetem, drapnul učení a začala hodina. „Byl tu někdo?“, zeptal se. „No, pan ředitel“, my na to. „A co?“ „No nic. Říkal, že pilně pracujeme a šel.“ „A že tu nejsem, si nevšimnul?“

Třídní se tehdy usmíval a my jsme cítili to krásné pouto mezi učitelem a jeho žáky.

Pokus

Snad ještě jedna vzpomínka stojí za to. Chemii a fyziku učil tehdy pan učitel Jaroslav Klímek. Už generace našich otců jej znala pod přezdívkou „Munda“. Ptal jsem se tatky Jaromíra, jak k této přezdívce přišel. „Ale úplně blbě. Někdo ho začínal zvat „Klimunda“ a byl z toho prostě „Munda“.

Pojďme mu ale mile říkat Jaroslav. Ten Munda mi k němu už po letech nevoní. Jaroslav trochu šišlal a nikomu z nás to nepřipadalo zvláštní. Byl jsem už v některém z vyšších ročníků a neuvědomuji si, jestli to byla fyzika nebo chemie.

Představte si takový uplakaný, lezavý podzim, do Vánoc už jen skok. Nedělní večer, myslím, že hrála televize a mamča najednou povídá: „Pojď se podívat.“ „A co mám vidět?“ My totiž bydlíme na náměstí, přední okna k náměstí a ta zadní k Ondřejnici a k celému tomu nádhernému údolí a také ke škole. „Vidíš to poslední okno na škole? No tam, tam, co se svítí. Kdo myslíš, že tam vysvícuje? No schválně?“ „Jaroslav?“ „Přesně. A co myslíš, že tam v neděli večer dělá?“ „Hmmm?????“ „No chystá pro vás pokusy. A jak myslíš, že to

zase dopadne?“ „Zase bude sranda, protože mu to zase nebude fungovat!“ V pondělí jsme měli s Jaroslavem hodinu a to, co v neděli do noci chystal, samozřejmě nefungovalo. „Kruči, včera večer mi to tak krásně fungovalo“, hořekoval. Třída se bavila a já jsem se asi poprvé Jaroslavovi nesmál. Prostě mi ho bylo najednou tak nějak líto...

Prof. Ing. Zdeněk Strakoš, DrSc., *1957, profesor matematiky, UK Praha

Chodil jsem do naší brušperské školy rád. Protože jsme po většinu mých školních let bydleli na dohled přes školní pozemky a park, dobíhal jsem často na poslední chvíli před zvoněním. Ve škole mne bavilo téměř všechno. Jednou z výjimek bylo cvičení na nářadí, na to jsem byl úplně levý a byl jsem nebezpečný sobě i svému okolí, což po jednom pádu z hrazdy uznal i pan učitel Kamil Cigánek, a tak mě k některým

kouskům již nenutil. Byl jsem vždy moc rád se svými spolužáky, i když se mnou asi úplně třesková zábava nebyla. Scházeli jsme se v prvních letech občas u starého hřiště za školou na fotbal, který jsem hrál sice nadšeně, obávám se však, že hrozně. Kolem tzv. nových domů na Závodí, kde jsme bydleli, byla tehdy velká tlupa dětí školního věku a letní hry končily pravidelně až se setměním.

Vzpomenu si na mnoho učitelů od první třídy po devítku, na paní učitelky Ranochovou, Kuchařovou, Valušákovou, Pavlinovou, Neuwirthovou, Hubrovou ... Třídní učitel Miloš Cigánek, velký brušperský patriot, nadšený dějepisář a češtinář, začínal hodiny dějepisu pravidelně časovou osou s vyznačením dvou zásadních dat pro lidstvo – počátku letopočtu a založení města Brušperku. Jednou jsem ho vyděsil přestávkovou honičkou se Zuzkou Vantuchovou, kterou jsem nemohl dohnat jinak než skákáním po lavicích ... S Božkem Monarem jsme splnili úkol vypletím záhonku před vchodem do školy, zadaný velmi hodnou a laskavou paní učitelkou Pavlinovou, tak důkladně, že jsme omylem vyházeli i zasazené cibulky (taky už pak nic nevyrostlo). Zbožňoval jsem školní výlety – do ZOO v Ostravě,

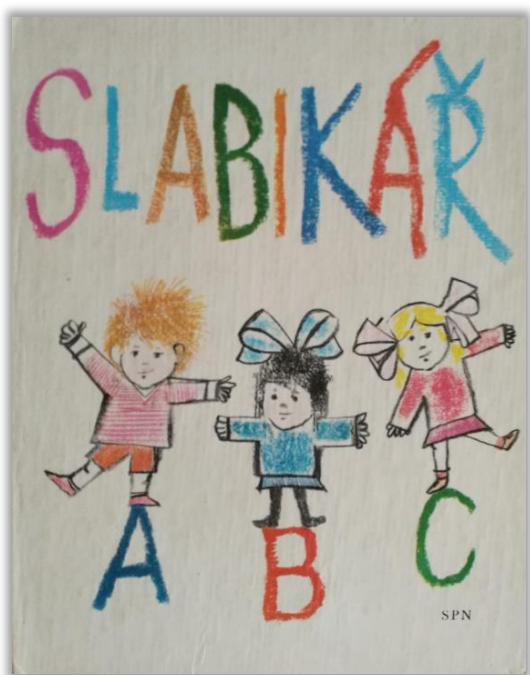
na Hukvaldy, na Pustevny a Radhošť, do Hradce nad Moravicí ... Úžasný byl výlet pěšky na Štramberk s panem učitelem Milošem Cigánkem a stejně tak nelze zapomenout na stanování v Beskydech na konci devítky s paní učitelkou Poláškovou. Měl jsem rád kreslení, ale na druhém stupni to začala vyhrávat matematika, určitě díky přístupu paní učitelky Měkýšové a paní učitelky Poláškové.

K mým školním letům patří také páter Václav Tureček, dlouholetý farář a v brušperské škole učitel dobrovolného předmětu náboženství (tehdy se paradoxně náboženství učilo ve škole, aby bylo vše náležitě pod dohledem příslušných orgánů). Přes velmi velký věkový rozdíl to byl můj skutečný kamarád. Velmi těžce nesl, když ke konci mé povinné školní docházky prapodivná „rozmisťovací komise“, zasedající na naší brušperské škole, nedoporučila mé přijetí na průmyslovku. Neměl jsem studovat pro ministrování v brušperském kostele a pro své odmítnutí vzdát se „náboženských

předsudků“, kteréžto mi bylo dáno zachovat si až doposud. Velmi rád vzpomínám na rozhovory, tehdejší i pozdější, s několika mými učiteli, kteří mé přesvědčení nesdíleli, ale kteří se snažili pomoci. Třídní paní učitelka Polášková, která se svým názorem nijak netajila, mi tehdy nabídla pravidelná víkendová setkávání nad matematikou. V našich rozhovorech o matematice i o životě jsme občas pokračovali několik desetiletí později, kdy jsem již mohl být rovnocennějším partnerem, naposledy asi rok před jejím odchodem na věčnost. Jsem jí velmi vděčný.

Rád na roky na brušperské základní škole vzpomínám. Do parku před ní zajdu skoro pokaždé, když přijedu do Brušperku.

Miroslava Šiláková, * 1971, předsedkyně Spolku přátel školy při ZŠ Brušperk

Na tuto otázku se dá odpovědět slovem, holou větou i větou rozvitou. Záleží na úhlu pohledu a míře probuzení paměťových buněk. Pro připomenutí mých vzpomínek stačí jen otevřít dveře do této budovy a vstoupit.

Byla to vlastně ta míň náročná a víc zábavnější část školní docházky, přestože jsem si to jako dítě neuvědomovala. Naučila jsem se zde číst, psát, počítat, prohrávat i vyhrávat, osamostatnila se. Někdy jsem jako dítě měla pocit, že se učíme i spoustu zbytečností, které nikdy nebudeme potřebovat. Asi vás nepřekvapí, že se tato myšlenka objevuje i v hlavách dnešních dětí. Ale postupem času si člověk uvědomí, že tomu tak není. Vzpomínkové dýchnutí ze školních zdí mi připo-

mnělo první třídu. Nepamatuji si přesně první školní den, ale vzpomínám si na svou paní učitelku Marii Dvořákovu, na své první vysvědčení s velkou jedničkou. Vybavuji si příjemně strávená odpoledne ve školní družině s milou vychovatelkou Aničkou Šajerovou. Na její lašské tanečky, písničky, povídačky a hlavně na její vřelý úsměv nelze zapomenout. Na první stupeň patří ještě jedna moje paní učitelka. A to Věra Hložanková. Měla nádherný prsten a tvrdila, že jej má vypůjčený od Arabely. Tím nás myslím všechny dostala.

Další mé vzpomínky patří osmé třídě a přípravě na spartakiádu. Hodiny nácviku po škole a tvrdá práce s tělocvikářkami Věrou Strakošovou a Bohuslavou Vichrovou se vyplatily. Dokázali jsme to a reprezentovali naši školu na Strahově. Neskutečný zážitek, jež následně vystřídal smutek a loučení se spolužáky a naší třídní učitelkou Libuškou Nesitovou. Libuškou proto, že byla fakt hodná. Osmá třída, skvělá třída a je konec. Rozprcháváme se do různých škol, jediné oko nezůstalo suché. Proč to končí? Zůstala jen otázka. Otázka, kterou si kladou každý školní rok

devátáci, a scénář zůstává stále stejný. Tvé zdi jsou naplněny působením řady pedagogů, kteří na škole svým nasazením a zápallem zanechali nemalé stopy. Tvé dveře budu vždy ráda otevírat, protože mi skrze ně budeš připomínat mou maminku, p. učitelku Vlastu Hajnošovou, která zde působila a své povolání učitele brala jako poslání. Byla obdivuhodná svým nasazením a zápallem pro práci s dětmi. Ráda pracovala s mladými začínajícími pedagogy, kteří zde stále působí a patří mezi ty nejlepší.

Ve škole jsem našla hodně kamarádů, kamarádek a zažila s nimi spoustu pěkných chvil, na jejichž odvyprávění zde bohužel není prostor.

Komu mám, školo, za to vše poděkovat? Rodičům? Učitelům? Těmto lidem jsem vděčná za to, že jsem tím, kým jsem. Ale vím, že povinnou školní docházku zavedla Marie Terezie, takže díky by mělo patřit jí.

Závěrem mi dovoľ, milá školo, popřát ti k tvým kulatinám. Přeji ti, aby ses stále rozvíjela a měla třídy plné spokojených dětí. Aby je vedli a promlouvali k nim jen ti nejlepší učitelé. Aby byly tvé zdi naplněny prožitky dětí, radostí, smíchem a školními láskami. Abys nám tyto vzpomínky vydala vždy, když se budeme vracet a tvými branami povedeme do prvních tříd své děti, tak jako jsem své syny před pár lety vedla já.

Ing. Ivan Krupník, *1953, dlouholetý starosta města Brušperk

Na naši základní devítiletou školu vzpomínám velice rád. V prostředí středních škol měla vždy dobré jméno, protože žáci z Brušperku skutečně uměli. Věhlas školy dělají dobří kantoři a dobré vedení školy. Velice rád vzpomínám a nikdy nezapomenu na svou třídní učitelku paní Věru Štalmachovou. Byl jsem velice potěšen, že jako starosta jsem jí mohl blahopřát u příležitosti jejich devadesátých narozenin a zavzpomínat na uplynulá léta. Její duševní svěžest byla obdivuhodná.

V roce 2005 jsme jmenovali ředitelem naší školy p. Mgr. Aleše Vyvíala. Ve svých tehdy 31 letech byl jedním z nejmladších ředitelů nejen v MSK. Město za jeho působení do školy investovalo cca 150 miliónů korun, které ve spojení s kvalitním řízením pod jeho vedením pozvedlo pomyslnou laťku úrovně naší školy ještě výše. Školu v dnešní podobě nám mohou ostatní jen závidět.

Zdenka Šebestová, * 1953, bývalá starostka Staříče

Když mi bylo 11 let, přecházeli jsme na druhý stupeň základní školy. Byli jsme přesvědčeni, že postupujeme na druhý stupeň do Frýdku–Místku, ale docela nás překvapilo, že budeme chodit do Brušperku. I když se nám do Brušperku moc nechtělo, nic jiného nám nezbývalo.

My, jako přespolní, jsme byli třída žáků ze Staříče a Krmelína a dvě třídy byly děti z Brušperku. Učivo bylo pro všechny stejné, ale měli jsme možnost vybrat si nepovinný předmět němčinu, to bylo něco nového, byli jsme nadšení. Učila nás paní učitelka Nováková a dodnes si někteří pamatují její fráze, které jsme se naučili, navíc byla moc hodná a trpělivá.

Mezi „Krmeláky, Brušperáky a Staříčany“ panovala rivalita, vždy to řešili kluci. Ale jednou, už nevím, co se stalo, jaký jsme měly problém, se pohádaly a pobily holky. Dodnes na to vzpomínáme s úsměvem. Ve škole byla krásná tělocvična, zimní zahrada, u učeben byl balkón, který jsme využívali o přestávkách, prostě moderní škola. Jedna věc nám vadila. Nemohli jsme vstupovat do školy hlavním vchodem, který byl snad vždy uzavřen. V areálu školy byl i dětský domov. Tak jsme se jako 11leté děti asi poprvé setkaly s tím, že něco

I. pololetí		II. pololetí			
Prospěch v nepovinných předmětech					
jazyk německý <i>výborný</i>		jazyk německý <i>výborný</i>			
Zájmové kroužky					
Pracoval(a) v kroužku		Pracoval(a) v kroužku			
Pracoval(a) v kroužku		Pracoval(a) v kroužku			
Zaměřené hodiny:		Zaměřené hodiny:			
omluvené <i>0</i>		omluvené <i>0</i>			
neomluvené <i>0</i>		neomluvené <i>0</i>			
Celkový prospěch:		Celkový prospěch:			
<i>prospěla</i>		<i>prospěla</i>			
Pochvaly a odměny:		Pochvaly a odměny:			
Význačné kladné rysy Žákovy osobnosti:					
Je ☒ způsobilá a postoupit do vyššího ročníku.					
Doložka: <i>Prospěla k jakýmkoli povinným školním do- shárkám, propovížděla se ve škole.</i>					
V <i>Brušperku</i> dne <i>29. ledna</i> 196 <i>8</i>		V <i>Brušperku</i> dne <i>15. května</i> 196 <i>8</i>			
<i>Zdenka Šebestová</i> ředitel(ka)		<i>Zdenka Šebestová</i> ředitel(ka)			
<i>Alma Halmachová</i> ředitel učitel(ka)		<i>Alma Halmachová</i> ředitel učitel(ka)			
STUPNICE ZNÁMEK					
Stupeň:	1	2	3	4	5
Chování:	velmi dobře	uspokojivé	neuspokojivé	–	–
Prospěch:	výborný	chvalitebný	dobrý	dosatačný	nedosatačný
Celkový prospěch:	prospěl(a) s vyznamenáním	prospěl(a)	neprospěl(a)	–	–

takového existuje a že mohou být děti bez rodičů.

Nicméně dnes jsem ráda za to, že jsme chodili na brušperskou školu. Díky tomuto rozhodnutí máme přátele z Brušperku a Krmelína. Před dvěma lety jsme navštívili „základku“ po padesáti letech a věřte nebo ne, šli jsme hlavním vchodem a cítili jsme se, jako by těch 50 let nebylo.

Rozhovor s ředitelem školy

Mgr. Aleš Vyvial, *1974, aprobace Čj, Hv, nyní Inf, na škole od r. 1997, od roku 2005 ředitel

1. Na škole jsi už přes dvacet let a patnáct let řediteluješ. Na co jsi ve škole nejvíce hrdý?

Jsem přesvědčen, že se nám podařilo vybudovat ze školy opravdu – moderně řečeno – vzdělávací a komunitní centrum. V areálu školy se během dne vystřídají všechny možné generace. Od těch šestiletých žáčků až po klidně osmdesátileté sportovce. Ve škole to žije – už v 6 hodin ráno přicházejí děti do školní družiny, do odpoledních hodin probíhá výuka a pravidelně se večer ještě cvičí, tančí, plave, učí anglicky, zpívá či “na sucho” rybaří... Naše sportoviště se zavírají až po 21. hodině. Areál školy je unikátní. Třídy, odborné učebny, jídelna, divadelní sál, školní družina, bazén, vnitřní i venkovní sportoviště. Navíc v objektu působí ZUŠ. Tento komfort přímo vybízí navázat na vyučování odpoledními volnočasovými aktivitami. Prostě, zázemí brušperské školy je a bylo v každé době nadčasové. Obraz školy především utvářejí lidé.

Učitelé, žáci a jejich rodiče a pak všichni ostatní, kteří školu podporují. Podle vyprávění pamětníků usuzuji, že se Brušperk mohl vždy pyšnit výraznými a úspěšnými učiteli. Dokladem toho je řada úspěšných osobností, které na zdejší školní začátky s láskou a úctou vzpomínají. Pevně doufám, že i ta současná generace brušperských pedagogů dělá své profesi čest. Důkazem budiž i velmi dobrý vztah učitelů s rodiči. Spolek přátel školy celý obraz dokresluje – není to jen formální sdružení, ale pracují v něm aktivní a tvůrčí lidé, kteří škole v mnoha ohledech pomáhají. Škola se navíc kdykoli mohla opřít o svého zřizovatele. Jen za posledních patnáct dvacet let se do školy investovalo kolem 150 mil. Kč! Mimoto samotný vztah mezi školou a městem Brušperk je dlouhodobě nadstandardní.

2. Co pedagogický kolektiv?

Během uplynulého období se struktura pedagogů významně změnila. Už nejsou ve škole jen učitelé a vychovatelé, ale běžným standardem a nedílnou součástí vyučování se stali asistenti pedagoga. Rovněž pozice speciálního pedagoga byla před deseti lety ještě nemyslitelná. S počtem žáků se pochopitelně zvýšil i počet pedagogů. Ale stále se i v této situaci snažíme o přirozeně lidský přístup jak mezi kolegy navzájem, tak k našim žákům. Záleží nám na vztazích, na naší odbornosti a profesionalitě. Rozhodně nám není lhostejný jakýkoli neúspěch našich žáků a zároveň nás potěší a povzbudí významný pokrok či mimořádný úspěch našich dětí. Ve školách není zcela obvyklé, aby se vzájemně podporovali a s úctou k sobě přistupovali pedagogové se správnými zaměstnanci. Pro nás je to ale standardem. Vždyť skoro polovinu našich přibližně osmdesáti zaměstnanců tvoří ti, kteří se starají o budovy a veškeré technické zázemí školy a sportovišť.

3. Jak se díváš na dnešní žáky?

Děti byly, jsou a budou v každé době stejné. Jsou hravé, zvědavé, bezelstné, mile upřímné, milující, plné snů a nadějí. Jen se pohybují ve světě, který se z doby našeho mládí výrazně pozměnil. Ne všechny dobré vlastnosti považuje dnešní společnost za užitečné. Vše umocňuje silný akcent na výkon a nekonečný růst prezentovaný jako osobní či životní úspěch. Dospělí vzali

dětem limity a tabu. Ze společnosti se vytrácí pokora a úcta k čemukoli a komukoli. Jak se v tom mají tyhle děti vyznat?

Proto se snažíme jako učitelé o těchto věcech nahlas přemýšlet, vzdělávat se a hledat řešení. Snažíme se s rodiči o těchto věcech mluvit. Jako dospělí chceme být dětem dobrým příkladem.

4. Jaké jsou tvoje hlavní cíle do budoucích let?

Jedním z cílů je zajistit pedagogům i žákům co nejkvalitnější materiální a technické zázemí. V pěkném, útulném a dobře vybaveném domě se prostě "bydlí" lépe. Ale sebekrásnější palác nemůže nahradit vztahy. Ti, kdo do školy přijdou, se tu musí cítit dobře. Učení musí žáky i učitele naplňovat a motivovat.

Před námi je velký úkol – technologie ve společnosti, které se zásadním způsobem propisují do výuky. Není snadné najít hranici mezi přidanou hodnotou informačních technologií a nadužíváním či přeceňováním technologických možností. Chceme najít způsob, jak vhodně technologie ve výuce využít jako pracovní a vzdělávací nástroj.

Společně chceme dokázat, že brušperská škola stále odvádí dobrou práci, že dělá správné věci správně... Snad si za dalších sedmdesát let bude nová generace naší práce vážit stejně tak, jako to vnímáme dnes my.

Přehled ředitelů školy a jejich zástupců

ŘEDITEL ŠKOLY	ROK	ZÁSTUPCE ŘEDITELE
Bohuslav Petlach (1950-1970)	1950	
	1951	
	1952	Antonín Sýkora (1952-1953)
	1953	Františka Kowalíková (1953-1954)
	1954	
	1955	
	1956	
	1957	
	1958	
	1959	
	1960	
	1961	
	1962	
	1963	
	1964	
	1965	Evžen Novák (1955-1976)
	1966	
	1967	
	1968	
1969		
Jaroslav Klímek (1970-1972)	1970	
	1971	
Ladislav Borovec (1972-1980)	1972	
	1973	
	1974	
	1975	
	1976	PaedDr. Miloš Vontroba (1976-1978)
1977		
1978		
1979		
PaedDr. Zdenka Lochmanová (1980-1990)	1980	
	1981	
	1982	
	1983	Mgr. Vlasta Hajnošová (1978-1990)
	1984	
	1985	
	1986	
	1987	
	1988	
	1989	

ŘEDITEL ŠKOLY	ROK	ZÁSTUPCE ŘEDITELE
Mgr. Jaroslav Vicher (1990-2005)	1990	
	1991	
	1992	Mgr. Jarmila Ševčíková (1990-1996)
	1993	
	1994	
	1995	
	1996	Mgr. Alena Pasyková (1996-1999) Mgr. Jarmila Milaníková (1997-1999)
	1997	
	1998	
	1999	
Mgr. Aleš Vyvial (2005-dosud)	2000	
	2001	
	2002	
	2003	
	2004	
	2005	
	2006	
	2007	
	2008	
	2009	Mgr. Leona Škvareková (1999-dosud)
	2010	
2011		
2012		
2013		
2014		
2015		
2016		
2017		
2018		
2019		
2020		

Přehled učitelů

Č.	Příjmení	Jméno	Titul	Aprobace	Pracovní poměr
1	Adamík	Martin		2. st. ZŠ	1992–1993
2	Adamusová	Adéla	Mgr.	1. st. ZŠ	2014–dosud
3	Adamusová	Lenka		AP, ŠD	2011–dosud
4	Baarová	Vlasta		1. st. ZŠ	1978–1979
5	Bajerová	Zdeňka	Mgr.	1. st. ZŠ, PV	1996–dosud
6	Balušková	Ludmila	Mgr.	1. st. ZŠ	2018–dosud
7	Bědajánek	Bohumil		1. st. ZŠ	1962–1971
8	Besta	Miroslav		PV, 2. st. ZŠ	1963–1965
9	Birke	Petra	Mgr.	BI, Z	od 2020
10	Blas	Wieslav	Mag.	TEOLOG	1996–2000
11	Bočková	Jana		2. st. ZŠ	1968–1969
12	Borovec	Ladislav		ČJ, NJ, OV	1972–1980
13	Brumovská	Marie		1. st. ZŠ	1953–1966
14	Brumovská	Vlasta		ŠD	1960–1962
15	Březina	Jiří	Mgr.	1. st. ZŠ	2016–2017
16	Bujnošková	Anežka		1. st. ZŠ	1971–1995
17	Bulgakov	Roman		RJ	1959–1960
18	Cigánek	Kamil		ČJ, TV	1957–1979
19	Cigánek	Miloš		ČJ, D	1960–1976
20	Cigánková	Ludmila		1. st. ZŠ	1960–1975
21	Cigánková	Radmila	Mgr.	ŠD, 1. st. ZŠ	1987–1993, 2014–2016
22	Čechová	Radomíra	Mgr.	PŘ, CH	1973–1974, 1982–1983
23	Červenka	Vojtěch		PV, 2. st. ZŠ	1952–1964
24	Červenková	Marie		PŘ, 2. st. ZŠ	1953–1963
25	Dalecký	Jan	Mgr.	ČJ, TV	2007–dosud
26	Damborský	Cyril		2. st. ZŠ	1954–1957
27	Dohnalová	Stanislava		ŠD	1988–1991
28	Doležalová	Vlasta		ŠD	1982–2011
29	Domčík	Petr		INF	2005–2006
30	Doubravová	Martina	Mgr.	CH, PŘ	2016–dosud
31	Drabinová	Zdenka		1. st. ZŠ	1958–1960
32	Dvořáková	Marie	Mgr.	1. st. ZŠ	1972–2001
33	Filipec	Jiří		ČJ	1986–1989
34	Forentíková	Gabriela		2. st. ZŠ	1985–1987
35	Frantlová	Růžena		ČJ, D	1961–1972
36	Gasparovičová	Milada		2. st. ZŠ	1962–1963
37	Gondová	Hana	Mgr.	ŠD	2015–2016
38	Gorgošová	Jiřina		1. st. ZŠ	1987–1988
39	Grebiková	Bronislava		2. st. ZŠ	1984–1986
40	Grygar	Jaromír		CH, F	1961–1965
41	Gurecký	Michal	Mgr.	PŘ, Z	2006–2011
42	Hajnošová	Vlasta	Mgr.	1. st. ZŠ, VV	1976–2009
43	Halenková	Alena	Mgr.	ČJ, OV	1984–2018
44	Harabišová	Romana		2. st. ZŠ	1986–1988
45	Hartmannová	Zdenka		1. st. ZŠ	1953–1957, 1961–1980
46	Havláková	Renáta	Mgr.	M, ZT	1988–dosud
47	Havránková	Marie		AP	2017–dosud
48	Hložanka	Josef		ČJ, TV	1964–1971
49	Hložanková	Markéta	Mgr.	1. st. ZŠ, HV	1990–1991, 1996–2008

Č.	Příjmení	Jméno	Titul	Aprobace	Pracovní poměr
50	Hložanková	Věra		1. st. ZŠ	1960–1986
51	Holubová	Jiřina		1. st. ZŠ	1953–1959
52	Horylová	Karla	Mgr.	OV, TV	2002–dosud
53	Hořicová	Andrea	Bc.	AP	2017–2018
54	Hořínková	Valentina	Mgr.	F, ZPV	1994–2010
55	Hubeňáková	Věra	Mgr.	1. st. ZŠ	1990–2000
56	Hubrová	Vojtěška		RJ, HV	1950–1983
57	Hummelová	Jitka	Mgr.	ČJ, HV	2002–2010
58	Hurajtová	Gabriela	Mgr.	AP, nyní 1. st. ZŠ	2004–2008, 2008–dosud
59	Hurtová	Miroslava	Mgr.	1. st. ZŠ	1959–1960, 1979–1981, 1992–1994
60	Chalupová	Alžběta		2. st. ZŠ	1983–1985
61	Chmel	V.		2. st. ZŠ	1983–1984, 1985–1986
62	Chrobáková	Pavla		AP, ŠD	2013–dosud
63	Chvostková	Dagmar	Mgr.	M, F	2011–dosud
64	Janásová	Marta	Mgr.	SpP	2014–2016
65	Janečková	Eva	Mgr.	1. st. ZŠ	2017–dosud
66	Janotková	Eliška	Bc.	katecheta	2000–2002
67	Jašková	Marcela	Mgr.	OV, TV	2001–2002
68	Jelínková	Gabriela		AP	2017–dosud
69	Jurková	Aloisie		PV	1950–1959
70	Kadrnková	Lucie	Mgr.	OV, pedagogika	od 2020
71	Káňová	Martina		AP	2017–dosud
72	Kholová	Darina	Mgr.	SpP	2010–2014
73	Kinclová	Eva	Bc.	TV	2007–2008
74	Klímek	Jaroslav		F, CH	1950–1972
75	Klimková	Jana	Mgr.	ČJ, D	2012–dosud
76	Klímková	Jiřina		ŠD	1953–1958
77	Klusová	Miroslava	Mgr.	1. st. ZŠ	2017–dosud
78	Kolářová	Zuzana	Mgr.	ČJ, OV, AJ	od 2020
79	Konečná	Renata	Mgr.	AP, BI, TV	2018–2019, od 2020
80	Königová	Jana	Mgr.	M, ZT, INF	2005–dosud
81	Kopcová	Karla	Mgr.	RJ, HV	1965–1972, 1976–2002
82	Kovářová	Romana	Mgr.	1. st. ZŠ	1982–1983
83	Kowalíková	Františka		1. st. ZŠ	1952–1971
84	Kozarová	Marie		2. st. ZŠ	1966–1967
85	Kreuzigerová	Jiřina		1. st. ZŠ	1963–1966
86	Kročková	Martina	Mgr.	AJ	1998–dosud
87	Křetinská	Renáta	Mgr.	1. st. ZŠ	2015–dosud
88	Křížová	Marcela	Mgr.	1. st. ZŠ, VV	1993–dosud
89	Kubiková	Anna	Mgr.	1. st. ZŠ	1965–1999
90	Küfferová	Kamila	Mgr.	ČJ, AJ	2019–2020
91	Kuchařová	Renáta	Ing.	AJ	od 2020
92	Kuchařová	Věra	Mgr.	1. st. ZŠ	1991–2001
93	Kuchařová	Zdenka		1. st. ZŠ	1957–1978
94	Kumala	Zdeněk		1. st. ZŠ	1957–1959
95	Kunzová	Libuše	Mgr.	1. st. ZŠ	1976–1994
96	Langerová	Taťána	Mgr.	1. st. ZŠ	2019–2020
97	Lásková	Štěpánka		2. st. ZŠ	1958–1960
98	Libišová	Anna		ŠD	1984–1986
99	Lichnovská	Lenka	Mgr.	ČJ, HV	od 2020

Č.	Příjmení	Jméno	Titul	Aprobace	Pracovní poměr
100	Lindovská	Petra	Mgr.	SpP	2019–dosud
101	Lochmanová	Zdeňka	PaedDr.	1. st. ZŠ	1968–1973, 1980–1990
102	Lulková	Hana	Mgr.	1. st. ZŠ	2002–2010
103	Magerová	Hana	Mgr.	1. st. ZŠ.	2019–dosud
104	Machalová	Magdaléna	Mgr.	BI, Z	2011–dosud
105	Máchová	Jarmila	Mgr.	2. st. ZŠ	1986–1988
106	Máchová	Magda	Mgr.	1. st. ZŠ	1985–1991
107	Maliková	Gabriela	Mgr.	1. st. ZŠ	2003–2005, 2008–dosud
108	Malíková	Ladislava		2. st. ZŠ	1959–1960
109	Marková	Gabriela	Mgr.	1. st. ZŠ	2000–dosud
110	Maršalová	Hana		AP, ŠD	2017–dosud
111	Maslaňáková	Lenka		ŠD	1994–dosud
112	Měkýšová	Marta	Mgr.	M, Z	1968–1997
113	Mertová	Jana	Mgr.	ČJ, VV	1989–1990
114	Mičaníková	Veronika		AP	2017–dosud
115	Mičulková	Drahomíra		1. st. ZŠ	1957–1962
116	Milaníková	Jarmila	Mgr.	PŘ, Z	1965–2001
117	Milotová	Zdenka		ŠD	1978–1984
118	Mladějovská	Magda		2. st. ZŠ	1988–1991
119	Mlčochová	Eleonora		ŠD	1952–1953, 1954–1958
120	Molitor	Dalibor		1. st. ZŠ	1993–1994
121	Motlochová	Kamila		AP	2014–dosud
122	Mrázková	Sylva		ŠD	2008–dosud
123	Muroň	Bohumil	Mgr.	TV, PŘ	1994–1999
124	Myška	Martin	Mgr.	ČJ, OV	2007–dosud
125	Najzarová	Marie		1. st. ZŠ	1979–1985
126	Nálepová	Alena	Mgr.	ČJ, VV	2001–2002
127	Nesitová	Libuše	Mgr.	M, CH	1978–1989
128	Neuwirthová	Jaroslava	Mgr.	PŘ, Z, D	1958–2001
129	Nevludová	Ivana		NJ	1988–1990, 1991–1995
130	Nováčková	Věra		1. st. ZŠ	1977–1982
131	Novák	Evžen		M, VV	1950–1976, 1977–1978
132	Nováková	Lenka	Mgr.	SpP	2016–2018
133	Nováková	Berta		M	1950–1968
134	Novotný	Petr	Mgr.	TV	1991–1992
135	Ochmanová	Zdenka		2. st. ZŠ	1956–1961
136	Pakánová	Nina	Mgr.	ČJ, TV	2014–2020
137	Paličková	Pavla	Mgr.	ČJ, VV	2007–dosud
138	Paličková	Petra	Mgr.	TV, VkZ	od 2020
139	Palkovská	Anastázie		1. st. ZŠ	1953–1959
140	Palkovský	František		1. st. ZŠ, HV	1953–1961
141	Pasyková	Alena	Mgr.	1. st. ZŠ	1995–dosud
142	Pavlinová	Ludmila	Mgr.	PŘ, PV	1965–1999
143	Pelíšková	Radka		AP, ŠD	2006–dosud
144	Pěluhová	Ivona		1. st. ZŠ	1991–1992
145	Petlach	Bohuslav		D, OV	1950–1970
146	Petlachová	Žofie		1. st. ZŠ	1954–1969
147	Piskořová	Jarmila		ŠD	1968–1972
148	Piskořová	Markéta		AP	2013–dosud
149	Plečková	Anna		1. st. ZŠ	1960–1977
150	Polášková	Květoslava		M, F	1970–1978

Č.	Příjmení	Jméno	Titul	Aprobace	Pracovní poměr
151	Polášková	Lenka	Mgr.	BI, Z	2016–2020
152	Pospěchová	Věra		1. st. ZŠ	1982–1993
153	Procházková	Darja	Mgr.	CH, ZZV	1978–1979, 1989–2016
154	Procházková	Markéta		AP	2017–dosud
155	Proskeová	Vlasta	Mgr.	ČJ, NJ	2016–dosud
156	Protivínská	Helena		2. st. ZŠ	1951–1953
157	Prudká	Jarmila		M, CH	1960–1967
158	Příhodová	Zdenka		1. st. ZŠ	1954–1957
159	Ranochová	Božena		1. st. ZŠ	1952–1972
160	Ranochová	Jaromíra	Mgr.	ČJ	1981–1986
161	Ranochová	Lucie	Mgr.	VV	2012–dosud
162	Richterová	Františka		1. st. ZŠ	1958–1960
163	Sitková	Jarmila		PŘ	1963–1968
164	Slováčková	Zuzana		AJ	1995–1997
165	Sosna	Vlastimil	Mgr.	TV, OV	1999–2007
166	Srostlíková	Eva	Mgr.	Čj, D	2006–2007
167	Stojanová	Karla	PaedDr.	1. st. ZŠ	1969–1978
168	Strakoš	Jindřich	Ing.	INF	1998–1999
169	Strakošová	Miroslava	Mgr.	1. st. ZŠ, HV	1985–dosud
170	Strakošová	Věra	Mgr.	ČJ, TV	1976–2001
171	Sýkora	Antonín		1. st. ZŠ, TV	1953–1962
172	Šajerová	Anna		ŠD	1962–1981
173	Šajerová	Věra		1. st. ZŠ	1964–1968
174	Šefránková	Šárka	Mgr.	1. st. ZŠ	2002–2004
175	Ševčíková	Jarmila	Mgr.	1. st. ZŠ	1971–1996
176	Šichová	Hana	Mgr.	AJ	2014–dosud
177	Šimečková	Irena		ČJ, TV	1973–1984
178	Šimíčková	Zdenka		ŠD	1986–1987
179	Škvareková	Leona	Mgr.	M, Z	1999–dosud
180	Šodková	Libuše		1. st. ZŠ	1974–1976
181	Šperlín	Cyril		D, OV, 1.ST.	1963–1964
182	Šrubařová	Markéta	Mgr.	Psycholog	2009–2010
183	Štalmachová	Anna	Mgr.	ČJ, VV	1985–2007
184	Štalmachová	Věra		ČJ, TV	1950–1958, 1959–1974
185	Štefková	Věra		1. st. ZŠ	1960–1963
186	Švanda	Ivan		1. st. ZŠ	1986–1987
187	Tanner	Dušan	Mgr.	TV, OV	1983–1991
188	Teichmannová	Šárka	Mgr.	Historie, NJ	2000–dosud
189	Těšínská	Zdenka		1. st. ZŠ	1957–1958
190	Tomčalová	Lucie	Mgr.	BI, Z	2002–2007
191	Trojanová	Daniela	Mgr.	1. st. ZŠ	2016–dosud
192	Trybulovská	Libuše		PŘ, TV	1961–1963
193	Trybulovská	Iva		AP	2013–2015
194	Tvrdoňová	Jana		1. st. ZŠ	1985–1986
195	Útratová	Květuše	Mgr.	F, ZT	1989–2011
196	Vajsová	Táňa		AJ	1991–1995
197	Valíčková	Kristýna	Mgr.	M, Fy, INF.	2017–dosud
198	Valová	Jana		VV	1980–1981
199	Valušáková	Stanislava		F, PV	1962–1983
200	Velímová	Lucie	Mgr.	AJ	2018–2019
201	Větrilová	Božena		1. st. ZŠ	1959–1960

Č.	Příjmení	Jméno	Titul	Aprobace	Pracovní poměr
202	Vidličková	Marie		ŠD	1964–1967
203	Vicher	Jaroslav	Mgr.	M, TV	1990–2005
204	Vichrová	Bohuslava	Mgr.	M, TV	1965–2005
205	Vontroba	Miloš	PaedDr.	CH, PŘ	1972–1973, 1974–1978
206	Vyvial	Aleš	Mgr.	ČJ, HV	1997–dosud
207	Winklerová	Silvie		AJ	1996–1997, 2001–2003
208	Wojnar	Bronislava		TEOLOG	2002–2005
209	Zajacová	Simona	Mgr.	1. st. ZŠ, SP	1999–dosud
210	Zezulková	Ludmila		ŠD	1958–1959
211	Žáček	Ladislav	Mgr.	PV, F	1985–1990, 1991–1994
212	Žídková	Anna	Mgr.	PŘ, Z	1995–2001

Vysvětlivky: SpP – Speciální pedagog, AP – Asistent pedagoga, ŠD – Vychovatel(ka) ve školní družině

Data byla čerpána z kronik, výročních zpráv či jiných historických materiálů. Jsme si vědomi, že výše uvedené údaje nemusí být zcela přesné či úplné. Nemějte nám to, prosím, za zlé. Naopak, pokud budete mít informace přesnější, napište nám je na e-mail: sekretariat@zsbrusperk.cz

Škola pohledem současných žáků

Vendula Galiová, 9. B

V Brušperku je škola velká,
chodí do ní všechna děcka,
z Brušperku i okolí,
všechno nám tu povolí.

Děti tady chodí rády,
mají tu své kamarády.
Je to naše školička,
chodím tu odmalička.

Aktivity jsou tu různé,
tanec, zpěv a plavání.
Tyhle věci tady vždycky,
velké nudě zabrání.

Tradice je tady velká,
už tu stojí hodně let,
sedmdesátku dneska slaví,
přejeme jí hodně zdraví.

Kateřina Myšková, 9. B

Škola, místo, kde si všichni tvoříme první přátelství, kde se učíme číst, psát a počítat, kde zažíváme spoustu zábavy a smutku.

První třída bývá asi nejzásadnější ze všech devíti let, zvykáte si na nový kolektiv, nový režim, vše je tak nové, zajímavé a kouzelné. Dodnes si pamatuji ten pocit, když jsme zasedli do lavic. Byli jsme tak malí, nevinní a hodní. Postupem času jsme se však začali vybarvovat. Přišly první průšvihy, problémy a začali jsme si uvědomovat, že život nebude tak sladký a růžový, jak jsme si ho vysnili.

To už jsme ale byli v šesté třídě a znovu jsme si zvykali na nový režim, nové učitele, nové spolužáky. Všechny hádky a průšvihy začaly nanovo. Všechno, jak už bývá zvykem, mění lyžák. Stmelí se kolektiv, my si uvědomíme, že vést válku je více než vyčerpávající a začneme mít učitele rádi. Diskotéka na lyžáku byla, alespoň pro naši třídu, nezapomenutelnou.

V osmé třídě už to není tak růžové. Začínáme si uvědomovat, že těch posledních osm let za moc nestálo a že jsme si to měli užívat mnohem více, dřív než na lyžáku.

Pak přichází poslední rok, většina se snaží chovat alespoň trochu dospěle, vybíráme si střední školy a navrhujeme si, jak by náš život mohl vypadat. Organizujeme karneval, diskotéku, Mikuláše a další... Pak to všechno končí, poslední vysvědčení, rozloučení se školou, se spolužáky a pomyslné předání onoho žezla mladším.

Devět let našeho krátkého života strávíme ve škole. Na místě tak prostém, zároveň však náročném. Přišli jsme sem jako malé děti a odcházíme jako drzí pubertáci, kteří jsou neuvěřitelně vděční za to, co ve škole zažili, kolik se toho naučili, koho potkali a za všechno, co pro ně učitelé udělali. I když ne vždy to jde všechno jako po másle, ale vzpomíná se jen na ty nejsladší chvíle.

Štěpán Lichnovský, 6. B

Na škole se mi líbí nový pavilón, hřiště, bazén, hala, tělocvična, kuchyňka a hudebna. Vtipné zážitky ze školy: V hodině tělesné výchovy nám paní učitelka připravila překážkovou dráhu. Jednu překážku jsme měli přeskočit s pomocí lana. Můj spolužák ale z lana spadnul na žíněnku (překážku) jako balvan, jen to žuchlo... A nám bylo veselo.

Jednou o přestávce jsem si házel papírovou vlašťovkou. Paní učitelka zrovna odcházela ze třídy a když zavírala dveře, tak vlašťovka proletěla škvírou ven za ní. Paní učitelka se vrátila a zeptala se, kdo tu vlašťovku hodil. Já jsem se přihlásil a bál jsem se, že dostanu vynadáno, ale paní učitelka mě pochválila, že jsem se tak dobře střelil.

Hana Maralíková, 9. B

Do naší základní školy chodím již devátým rokem. Už v první třídě jsem tuhle školu zbožňovala. Na prvním stupni jsme vystřídali mnoho učitelů, ale nejvíc mi v hlavě utkvěla paní učitelka Miroslava Strakošová. Měli jsme ji od první třídy, kdy s námi protrpěla to nejhorší. Naučit nás chování, napsat svá jména a vypočítat aspoň, kolik máme prstů na ruce. Byla s námi až do třetí třídy a při rozdávání vysvědčení padly i slzy. Na prvním stupni jsme zažili hodně zábavy. Nacvičovali jsme dvě školní besídky. Nikdy nezapomenu na tu ze čtvrté třídy, kdy jsme hráli pohádku Tajemství staré bambitky. Toto vystoupení mělo být jenom ukázkou, a my jsme zahráli celou pohádku, která trvala asi patnáct minut. Potom přišel druhý stupeň. Všichni jsme se ho obávali, ale myslím si, že byl ještě lepší než ten první. Letos mě čekají přijímačky, kterých se ale, s přístupem na naší škole, nebojím. Už od září se bavíme o středních školách, na které bychom chtěli jít. A myslím si, že když se takhle budeme připravovat dále, tak se každý dostane tam, kam chce.

Každému, kdo přijde na tuto školu, závidím, protože mi to tady bude chybět. A nakonec bych chtěla říct, že doufám, že školu čeká ještě minimálně dalších 70 let.

Nikol Hrušková, 5. C

Na škole se mi líbí, že jsou tu hodní učitelé a učitelky. Také má škola krásné třídy a v kuchyni vaří dobrá jídla. Na škole mám spoustu kamarádů. Také to mám blízko domů, takže můžu chodit do školy pěšky. Mám ráda naši školu.

Jak popisují naši školu sedmáci

Sami Kratochvíl

Naše škola se nachází v Brušperku. Tím, že jsem tento rok přestoupil, tak tuto školu vnímám jako něco nového. Škola má velmi dobrý systém a přístup. Zvenku je hezká, zevnitř také. Mám rád, že je tady plno možností a jiný přístup učitelů, což na minulé škole moc nebylo. Přeji si, abychom byli už normálně ve škole.

Bára Janošíková

Naše základní škola se nachází v Moravskoslezském kraji v městě Brušperk... Je to spíše malé město. Naše město se mi hodně líbí. Škola je celkem velká. Má mnoho barev. Škola uvnitř vypadá ještě lépe než zvenku. Máme tam bufet, velkou jídelnu a potom několik tříd. Budovy se dělí na první a druhý stupeň. Máme hodně učitelů a hodně kabinetů. O přestávkách si můžu se svou „nej“ kamarádkou sednout na chodbě na lavičky a povídat si. Na škole bych si přála mít aspoň nějaký gauč, který by byl pro všechny, ale vyhovuje mi to i takto. Kdo by chtěl jít na jinou školu, doporučila bych mu tuto.

Michal Špaček

Základní škola Vojtěcha Martínka se nachází vedle fotbalového hřiště v Brušperku. Škola má žlutomodrý a černobílý nátěr. Škola se dělí na 7 částí: první stupeň – vlevo od středu školy, základní umělecká škola – za prvním stupněm, sál a chodba – střed školy, plavecký bazén – za ZUŠ, sportovní hala –

za středem školy, druhý stupeň – vpravo od středu školy, nová budova pro 5. a 6. třídu – vpravo od druhého stupně. Na škole mám rád lidi a metody učení. Ve škole bych si přál větší šatny a chodby. Základní školu Vojtěcha Martínka mám rád a mám na ní rád, že kolem vchodu do školy je krásná alej.

Daniel Mahdák

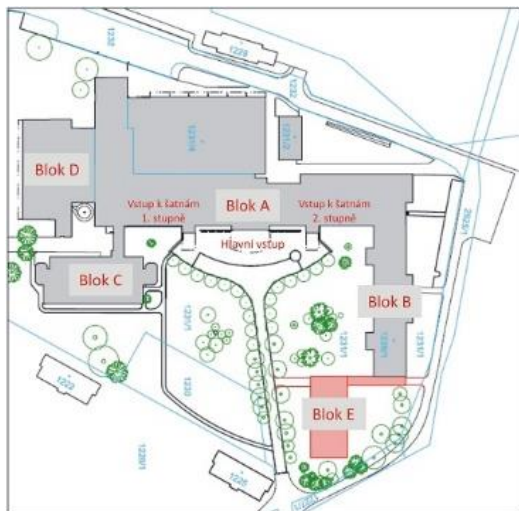
Základní škola Vojtěcha Martínka se nachází na adrese Sportovní 584 Brušperk. Do této školy se jde stromovou alejí, která vede přes hřiště školní družiny. Naši školu jde poznat velmi jednoduše: díky žluté "tabuli", na které je napsáno Základní škola Vojtěcha Martínka Brušperk, okres Frýdek-Místek. Co se týče interiéru, tak hned při vstupu do školy vidíme "křižovatku". Když půjdeme rovně, můžeme jít do velkého sálu, a dále do sportovní haly. Doleva se jde do šaten a následně učeben 1. stupně. Doprava se jde do šaten a učeben, které patří 2. stupni. Kdybych měl říci, co se mi na této škole líbí, tak je to zaprvé sál, zadruhé učebna informatiky, zatřetí 2 hřiště, začtvrté bazén. Ten se nachází nedaleko sportovní haly. Co bych naopak ve škole rád viděl, tak jsou šatní skříňky na druhém stupni. Uvítal bych, kdyby se ve škole nedávalo přednost těm dojíždějícím z Krmelína, poněvadž v zimě musí Brušperáci mrznout venku, zatímco žáci z jiných měst a obcí jdou v klidu do tepla. Ti ostatní tam holt musí 10 minut mrznout. Závěrem bych chtěl poznamenat, že od roku 2014, kdy jsem nastoupil do školy, se toho odehrálo opravdu hodně. Ačkoli jsou tady nějaké ty chyby, školu bych všem doporučil, protože jsou tady dobří učitelé. Ať už to je paní učitelka Chvostková, pan učitel Myška, paní učitelky Zajacová, Křetinská, Polášková, Adamusová, Janečková, Kolářová, tohle jsou učitelé, které jsem měl na nějaké předměty od roku 2014. Podle mě si opravdu zaslouží velké díky. I když jsme je někdy dokázali pěkně naštvat...

Kristýna Rašková

Škola je velká a barevná a má nový pavilon. Vevnitř to vypadá nádherně. Jsou tam barevné šatny pro 1. stupeň. Obrazy na stěnách chodeb, pěkně to vypadá i v novém pavilonu. Třídy jsou velké a učebny na jazyky a pokusy také. Na škole si mi líbí, že učitelé se věnují žákům a že jim pomohou s výukou atd. Na škole bych nic změnit nechtěla, všechno je perfektní. Doporučuji tuto základní školu pro budoucí žáky a pro ty, kteří přestupují z jiné školy.

Jan Káňa

Základní škola Vojtěcha Martínka leží v Brušperku v Moravskoslezském kraji. Tato škola je zvenku hodně velká, její součástí je plavecký bazén a sportovní hala. Naše škola má dva stupně a tři budovy, v první budově jsou 1. - 3. třídy a v druhé budově jsou 4. a 5. třídy, ve třetí budově jsou 6. až 9. třídy. Jsem rád, že máme na škole dobré učitele. Přál bych si, aby skončila distanční výuka. V současné době se musíme učit online kvůli COVID-19. Chtěl bych, aby se zase učilo normálně ve škole.

A ještě jedna soutěžní slohová práce

Jak vidí starou belu Roman Vantuch, žák 9. B třídy, rok 2006

Olympiáda z českého jazyka (Zadání: Popis – Jak vypadá stará bela)

Ani malá, ani velká. Můžete si myslet, že se podobá velkému kulovému. Ano, podobá a hlavní znaky lze spatřit na první pohled; kde nic tu nic, stejný objem, váha, hustota $\varsigma=0$. Stará bela je výtečným zbožím. Může si ji dovolit každý!

Každý, bez rozdílu, může mít za nulový příspěvek i velké kulové! Někdo ji nosí po kapsách, či v peněžence; vleze se všude, je neuvěřitelně skladná. Ač je stará, můžete ji mít i v dnešní době. Přídavné jméno stará asi získala svým charakterem, na jednom místě se jí líbí, a když už se ztratí, za chvíli je tam zas. To pak je tu ta stará bela...

Obecně pro ni platí dokonce určitá sociální pravidla! Kdo ji jí, brzy umře, chudí jí mají dost, bohatí málo a nikdo vám ji nemůže ukrást! Krom sociálních pravidel také fyzická, chemická, biologická...

Například: maximální chemická odolnost, zničitelnost majetkem, přitahována smůlou, mající své vlastní skupenství!

No... Asi budu muset končit, nemám inspiraci a popisy mi nejdu, takže pochybuji o tom, že napíšu víc, než zase tu starou dobrou belu.

Víte, že...?

První počítačová učebna z konce 90. let měla 10 All-in-One PC včetně CD-ROM. Počítače byly připojeny k Novell serveru. Vysvědčení se 7 let tiskla na téměř nezničitelné tiskárně HP Deskjet 850 (tiskla, přestože se z ní vykutálela některá ozubená kolečka).

V roce 2016 byl v divadelním sále instalován nový zvukový a osvětlovací pult. Letos na jaře byly zcela vyměněny boční jevištní horizonty. Šířka jeviště je 8,4 m. V sále je 316 míst k sezení.

Ve sportovní hale je na pružném roštu použit univerzální sportovní povrch Taraflex, který splňuje ty nejnáročnější požadavky na absorpci nárazu a namáhání dolních končetin. Dodávku realizovala francouzská firma Ipsal. Hlediště má kapacitu 222 míst. K dispozici je 8 šaten!

Síťové propojení budov 1. a 2. st. bylo v letech 2005–2012 zajištěno Wifi přenosem. Dnes jsou všechny pavilóny (včetně bazénu, sportovní haly, kotelny, trafostanice a mateřské školy) propojeny optickým kabelem.

Připojení k Internetu bylo na konci 90. let nejdříve dočasné, po roce 2000 se používala WiFi namířená na kostelní věž. Rychlost byla neskutečných 128 kb/s. Dnes má škola dvě nezávislé internetové linky.

Škola spravuje téměř 200 počítačů a notebooků sloužících zaměstnancům a žákům, z nichž 86 bylo pořízeno v letošním roce z dotace. V celém areálu je 11 síťových tiskáren. Monitoring zajišťuje 34 kamer, 4 servery obstarávají provoz školy a jsou společně s ostatními servery pro provoz technologií virtualizovány na 3 fyzických strojích. Škola má 3 nezávislé webové prezentace pro školu, bazén a sportovní halu. V síti je 22 aktivních i neaktivních switchů a 22 WiFi přístupových bodů.

Žákovské i učitelské uživatelské účty jsou postaveny na platformě cloudových služeb. Distanční výuka tak probíhá v prostředí Office365.

Při pohledu na celkovou strukturu hospodaření školy je patrný velký podíl ekonomických aktivit z rozsáhlé doplňkové činnosti. Škola je tak z pohledu řízení i z pohledu ekonomického malou „státní firmou“. V hlavní činnosti škola funguje zcela na principu státního příspěvku na vzdělávání, v doplňkové činnosti se musí chovat ryze podnikatelsky.

Ing. Arch. Tomáš Šonovský byl autorem architektonického řešení, hlavním inženýrem projektu, autorským a technickým dozorem – sportovní haly, bazénu a pavilónu E. Mezi jeho další projekty patří například obnova zámku ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, obnova Katedrály Božského Spasitele v Ostravě, základní škola v Metylovicích.

18. června 2012 byla škola posvěcena. Neveřejný církevní obřad vedli P. Karel Javorek a P. Wieslaw Blas.

Na střeše kotelny je umístěno 10 absorpčních plynových tepelných čerpadel využívajících zemního plynu a nízkopotenciální energie ze vzduchu. Čerpadla dokážou společně vyrobit skoro 400 kW. V kotelně jsou instalovány 2 kogenerační jednotky s celkovým výkonem 60 kW (elektrických) a 120 kW (tepelných), které zajišťují výrobu a dodávku elektřiny a tepla pro bazén. Všechny objekty školy spolu s mateřskou školou a hřištěm s umělým povrchem (SK Brušperk) jsou napojeny na městskou trafostanici vybudovanou v roce 2017. Speciální úprava bazénové vody je zajištěna pomocí ozónu a průtokem přes středotlaké UV lampy. Veškeré technologie bazénu, kotelny a trafostanice jsou řízeny speciálním serverem.

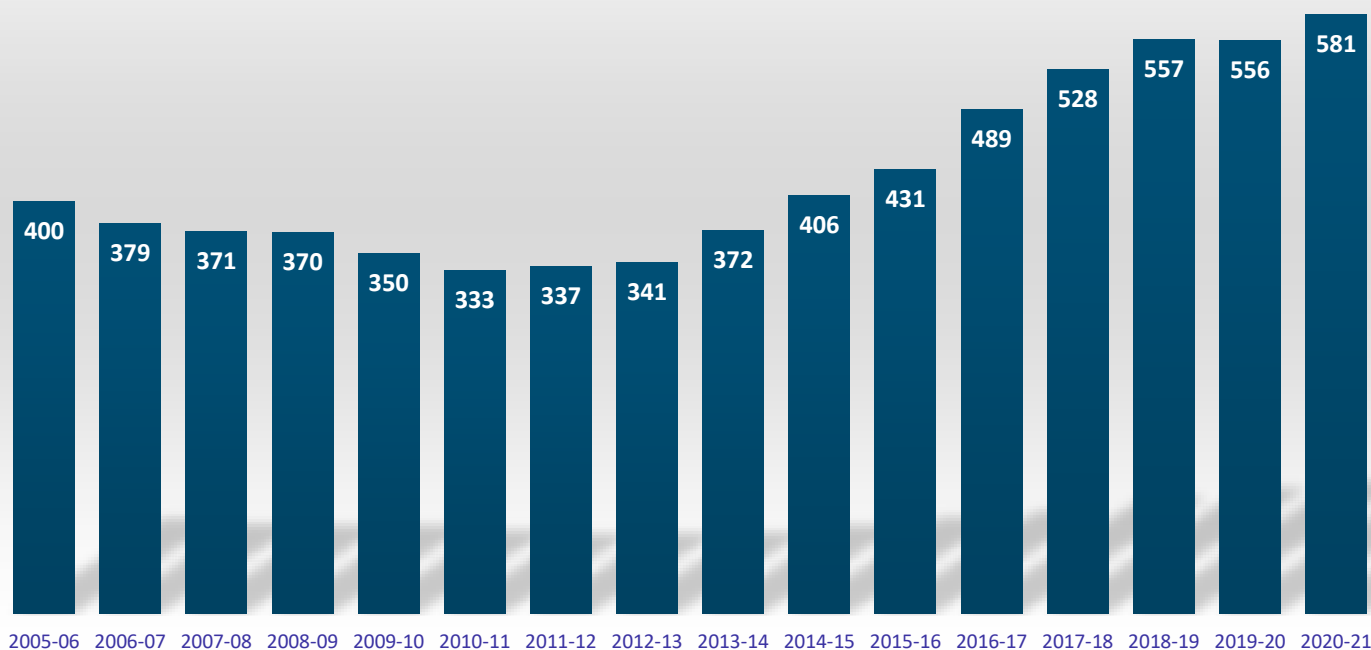
<http://zsbrusperk.cz>

<http://bazenbrusperk.cz>

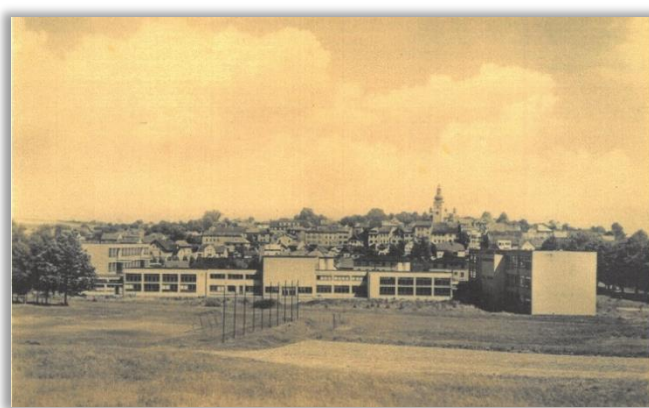
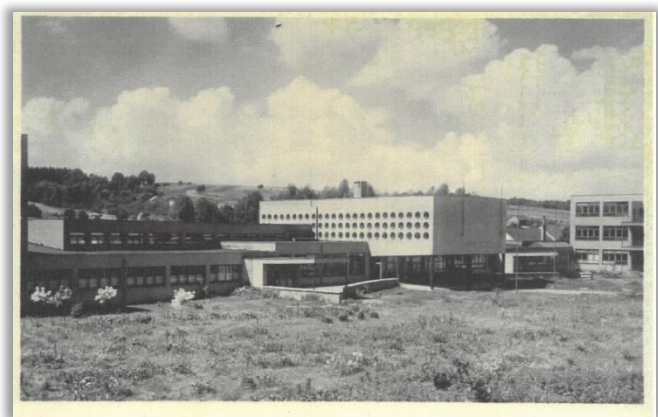
<http://halabrusperk.cz>

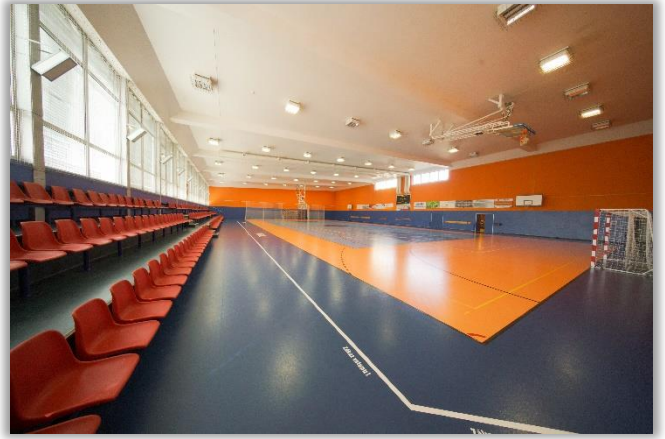
Počet žáků v letech 2005–2020

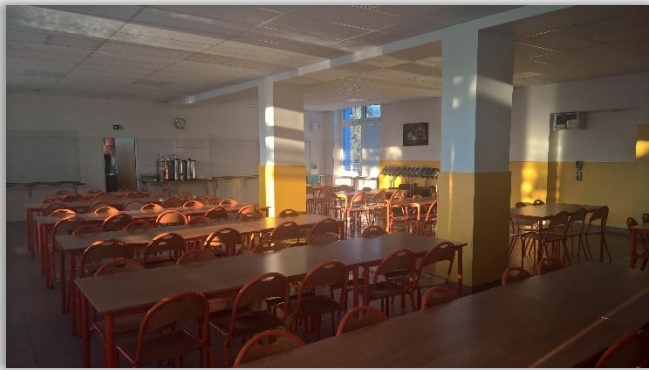
údaj evidovaný vždy k 30. 9. daného školního roku

Proměny školy v čase

Zdroje:

- Kunz, Jaroslav: Obrázky z dějin brušperského školství. Brušperk 1992
- Dokoupil, Lumír a kol.: Brušperk. Město nikoliv nejmenší. Ostrava 1969
- Státní okresní archiv Frýdek-Místek, Fond Archiv města Brušperk, Kronika města
- Státní okresní archiv Frýdek-Místek, Fond Základní škola Vojtěcha Martínka Brušperk, Školní kroniky
- Státní okresní archiv Frýdek-Místek, Fond Základní škola Vojtěcha Martínka Brušperk, Kronika chlapecké obecné školy v Brušperku, Dějiny národní školy v Brušperku 1872-1920
- Státní okresní archiv Frýdek-Místek, Fond Základní škola Vojtěcha Martínka Brušperk, Kronika dívčí obecné školy v Brušperku
- Státní okresní archiv Frýdek-Místek, Fond Základní škola Vojtěcha Martínka Brušperk, Kronika chlapecké a dívčí měšťanské školy v Brušperku
- Brušperský zpravodaj 2000-2020

Sbor učitelů měšťanské školy
(nedatováno)

Učitelův sbor škol obecných a měšťanských
v Brušperku

Almanach připravili:

Mgr. Jana Klimková, Mgr. Vlasta Proskeová, Mgr. Šárka Teichmannová, PaedDr. Miloš Vontroba, Mgr. Aleš Vyvial

Osobní poděkování patří Miloši Vontrobovi, který vyhledal z městských a školních kronik a z výročních zpráv údaje o působení učitelů v brušperské škole. Zároveň po tři roky prezentoval vizitky současných i bývalých učitelů v Brušperském zpravodaji. K tomu všemu připravil rozhovory s pamětníky. Svou aktivitou nás strhl a nadchl, takže díky němu je almanach na světě. Díky!

Aleš Vyvial

STAVBA
MORAVSKO
SLEZSKÉHO
KRAJE 2019

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Za stavbu v kategorii

STAVBY OBČANSKÉ VYBAVENOSTI - NOVOSTAVBY

Přístavba pavilónu „E“ k základní škole v Brušperku

Přihlašovatel: **HSF System a.s., Ostrava - Kunčičky**

Projektant: **Ing. arch. Tomáš Šonovský, Ostrava**

Zhotovitel: **HSF System SK s.r.o., Žilina**

Investor: **Město Brušperk**

Ing. Martin Vilč
předseda poroty

Vyhlašovatelé

PULARY GROUP